

308

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 października 1958 r.

o kosztach utrzymania nieletnich umieszczonych w zakładach wychowawczych.

Na podstawie art. 457 lit. c) kodeksu postępowania karnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość kosztów utrzymania osób umieszczonych w zakładach wychowawczych w trybie art. 69, 71 i 73 kodeksu karnego ustala się na kwotę 9 złotych 90 groszy dziennie.

§ 2. Sąd dla nieletnich, przysyłając do zakładu wychowawczego nakaz przyjęcia nieletniego, jednocześnie zarządza ściąganie co miesiąc kosztów utrzymania nieletniego od jego rodziców i zawiadamia o tym zakład wychowawczy.

§ 3. Koszty utrzymania nieletniego w zakładzie wychowawczym oblicza dyrekcja zakładu i przedstawia je sądowi dla nieletnich, do którego dyspozycji nieletni pozostaje, z chwilą kiedy ustają podstawy obciążenia rodziców nieletniego tymi kosztami.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 27 kwietnia 1958 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *St. Walczak*

309

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 9 października 1958 r.

w sprawie zakładania i używania urządzeń megafonowych.

Na podstawie art. 38 dekretu z dnia 11 marca 1955 r. o łączności (Dz. U. Nr 12, poz. 71) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakładanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych i ich używanie wymaga uzyskania zezwolenia właściwej terenowo dyrekcji okręgu poczty i telekomunikacji.

2. Zezwolenie przewidziane w ust. 1 określa warunki instalacji i używania urządzeń megafonowych.

3. Organy dyrekcji okręgu poczty i telekomunikacji mają prawo kontroli przestrzegania warunków, na jakich zostało udzielone zezwolenie.

4. W razie stwierdzenia, że warunki, na jakich zostało udzielone zezwolenie nie są przestrzegane, zezwolenie może być cofnięte.

§ 2. Zezwolenia przewidziane w § 1 mogą być udzielane na czas określony lub nieokreślony.

§ 3. 1. Za zakładanie w miejscach publicznych uważa się instalowanie urządzeń megafonowych w taki sposób, że odtwarzane przez nie dźwięki mogą być słyszane przez osoby znajdujące się na publicznych drogach, ulicach, placach, parkach i innych miejscach dostępnych dla publiczności.

2. Za zakładanie i używanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych uważa się również posiadanie i używanie wszelkiego rodzaju pojazdów zdolnych do poruszania się po drogach publicznych, wyposażonych w urządzenia megafonowe służące do przekazywania dźwięków na zewnątrz pojazdu.

§ 4. Rozporządzenie nie dotyczy urządzeń megafonowych zakładanych na dworcach i obiektach kolejowych, dworcach autobusowych, dworcach i przystaniach żeglugi morskiej i śródlądowej oraz na lotniskach.

§ 5. Osoby i instytucje, posiadające urządzenia megafonowe zainstalowane w miejscach publicznych przed wejściem w życie rozporządzenia, obowiązane są zwrócić się o udzielenie zezwolenia do właściwej dyrekcji okręgu poczty i telekomunikacji w ciągu 30 dni od ogłoszenia rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: *Z. Moskwa*

310

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 września 1958 r.

w sprawie przystąpienia Maroka i Chińskiej Republiki Ludowej do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących Międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 38 Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 roku (Dz. U. z 1933 r. Nr 8, poz. 49), zostało zgłoszone dnia 5 stycznia 1958 roku przystąpienie Maroka, a dnia 20 lipca

1958 roku przystąpienie Chińskiej Republiki Ludowej do wymienionej Konwencji, które zgodnie z oświadczeniem Rządu Chińskiej Republiki Ludowej stosuje się do całości terytorium chińskiego włącznie z Tajwanem.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*